

Europeiska unionens officiella tidning

C 168

fyrtiosjunde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

26 juni 2004

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2004/C 168/01	mål C-138/04: Talan mot Konungariket Danmark väckt den 15 mars 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	1
2004/C 168/02	mål C-179/04: Talan mot Republiken Grekland väckt den 16 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	2
2004/C 168/03	mål C-181/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Simvoulio tis Epikratis av den 3 mars 2004 i målet mellan ELMEKA N.E. och grekiska finansministern.	2
2004/C 168/04	mål C-188/04: Talan mot Republiken Italien väckt den 22 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	2
2004/C 168/05	mål C-196/04: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Special Commissioners av den 29 april 2004 i målet mellan Cadbury Schweppes plc samt Cadbury Schweppes Overseas Ltd och Commissioners of Inland Revenue	3
2004/C 168/06	mål C-197/04: Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland, väckt den 30 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	3
2004/C 168/07	mål C-198/04: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 4 maj 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	4
2004/C 168/08	mål C-205/04: Talan mot Konungariket Spanien, väckt den 7 maj 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission	4
	FÖRSTAINSTANSRÄTTEN	
2004/C 168/09	Indelning av domarna på avdelning och den stora avdelningens sammansättning	5
2004/C 168/10	mål T-123/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 31 mars 2004 av Cargo Partner AG	6

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning (Fortsättning)	Sida
2004/C 168/11	mål T-129/04: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 1 april 2004 av Develey Holding & Co. Beteiligungs KG	6
2004/C 168/12	mål T-132/04: André Bonnet har den 2 april 2004 väckt talan mot Europeiska gemenskapernas domstol	7
2004/C 168/13	mål T-139/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 april 2004 av Kelvin William Stephens	7
2004/C 168/14	mål T-142/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 14 april 2004 av Cargill B.V.	8
2004/C 168/15	mål T-144/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 april 2004 av Télévision Française 1 SA.	8
2004/C 168/16	mål T-146/04: Talan mot Europaparlamentet, väckt den 20 april 2004 av Koldo Gorostiaga Atxalandabaso	9
2004/C 168/17	mål T-147/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2004 av Brian M. Ross	9
2004/C 168/18	mål T-149/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 april 2004 av Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen och Michel Lucas	10
2004/C 168/19	mål T-151/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2004 av Bernard Nonat	10
2004/C 168/20	mål T-153/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2004 av Ferriere Nord spa	11
2004/C 168/21	mål T-154/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 april 2004 av Daniel Bauwens	11
2004/C 168/22	mål T-157/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 22 april 2004 av Joël De Bry	12
2004/C 168/23	mål T-160/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 april 2004 av Gerasimos Potamianos	12
2004/C 168/24	mål T-161/04: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 26 april 2004 av Gregorio Valero Jordana	12
<hr/>		
	II <i>Förberedande rättsakter</i>	
	
<hr/>		
	III <i>Upplysningar</i>	
2004/C 168/25	Domstolens senaste offentliggörande i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i> EUT C 156, 12.6.2004	14

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

**Talan mot Konungariket Danmark väckt den 15 mars 2004
av Europeiska gemenskapernas kommission**

(mål C-138/04)

(2004/C 168/01)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 13 februari 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Konungariket Danmark. Sökanden företräds av R. Lyal och T. Fich, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Konungariket Danmark har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 249 EG och enligt rådets direktiv 83/183/EEG, (¹) i den mån personer som definitivt flyttar sin huvudsakliga hemvist till Danmark inte har rätt till sådan skattebefrielse som avses i artikel 1.1 i direktiv 83/183/EEG i fråga om "registreringsavgifter", vilka i realiteten motsvarar en konsumtionsskatt,
2. förplikta Konungariket Danmark att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Registreringsavgift för motorfordon uttas då fordonet registreras för första gången i Danmark. Även personer som flyttar sin huvudsakliga hemvist från utlandet till Danmark och permanent inför sitt fordon för att använda det i Danmark är således skyldiga att erlägga avgiften.

— Enligt kommissionen utgör registreringsavgiften en sådan konsumtionskatt som normalt utgår då en enskild person permanent inför personlig egendom från en annan medlemsstat. Enligt artikel 1.1 i direktivet är medlemsstaterna i sådant fall skyldiga att bevilja skattebefrielse.

Det är ostridigt att registreringsavgiften utgör en konsumtionskatt, eftersom den utgår på konsumtionsvaror, beräknas på grundval av varans ekonomiska värde och uttas vid ett tillfälle.

Det är likaså ostridigt att det rör sig om en avgift som träffar "personlig egendom som permanent införs från en annan medlemsstat av enskilda personer". Den omständigheten att skatten utgår först då fordonet registreras ändrar inte det faktum att registreringen är en förutsättning för att fordonet skall kunna användas på det danska vägnätet. En person som flyttar sitt hemvist och som inför ett fordon kan inte anses ha andra avsikter än att använda fordonet i enlighet med sitt syfte.

— Kommissionen anser vidare att registreringsavgiften inte kan anses utgöra sådana "specifika eller periodiska tullar och skatter som är förenade med sådan egendom i landet" som enligt artikel 1.2 i direktivet inte omfattas av undantaget.

Undantaget gäller endast skatter som har direkt samband med den relevanta egendomen och skatter som skall kunna tas ut för att säkerställa betalning av de prestationer som är förenade med den personliga egendomen.

I artikel 1.2 ges tre exempel på skatter som inte omfattas av skattebefrielse, nämligen registreringsavgifter för motorfordon, vägskatter och TV-licenser. Gemensamt för dessa exempel är att de inte avser konsumtionskatter utan egendomens fortsatta användning och att de ger myndigheter möjlighet att erhålla ersättning för de kostnader som hänger samman med den aktuella egendomen.

Hänvisningen till registreringsavgifter för motorfordon skall således enligt kommissionen tolkas så att endast avgifter som sammanhänger med registreringen av fordonet avses.

Detta synsätt bekräftas dessutom av en genomgång av olika språkversioner av artikel 1 i direktivet. Med undantag för den danska och den tyska texten som använder samma benämning i både artikel 1.1 och 1.2, nämligen "Abgaben" och "afgifter", använder övriga språkversioner olika begrepp i artikel 1.1 respektive 1.2. I den franska versionen används "taxes" och "droits", i den engelska versionen "taxes" och "fees" etc. Det är uppenbart att begreppen "droits" och "fees" endast kan avse avgifter som erläggs som betalning för en prestation.

Det är helt uteslutet att anse registreringsavgiften som betalning för en prestation, eftersom den beräknas utifrån fordonets värde, det vill säga för närvarande 105 procent av värdet upp till 57 400 DKK (motsvarande 7 735 euro) och 180 procent av fordonets restvärde vid registreringstillfället, inklusive mervärdesskatt.

(¹) Rådets direktiv 83/183/EEG av den 28 mars 1983 om skattebefrielse på permanent införsel från en medlemsstat av personlig egendom (EGT L 105, s. 64; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 117).

Talan mot Republiken Grekland väckt den 16 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-179/04)

(2004/C 168/02)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 16 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Grekland. Sökanden företräds av Georgios Zavvos från kommissionens rättsstjänst.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Grekland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/64/EG av den 7 november 2000 om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG, 92/49/EEG, 92/96/EEG och 93/22/EEG i fråga om utbyte av information med tredje land (¹) genom att inte anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet, och, under alla förhållanden, genom att inte underrätta kommissionen om de berörda bestämmelserna, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna

Grunder och huvudargument

Enligt domstolens fasta rättspraxis kan en medlemsstat inte åberopa förhållanden eller svårigheter i sin interna rättsordning som skäl för att skyldigheter och tidsfrister som följer av gemensprätten inte har iakttagits.

(¹) EGT L 290, av den 17/11/2000, s. 27.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Simvoulio tis Epikratis av den 3 mars 2004 i målet mellan ELMEKA N.E. och grekiska finansministern.

(mål C-181/04)

(2004/C 168/03)

Simvoulio tis Epikrateias begär genom beslut av den 3 mars 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan ELMEKA N.E. och grekiska finansministern beträffande följande frågor:

- 1) Skall bestämmelserna i artikel 15 punkt 4 a i rådets sjätte direktiv av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (direktiv 77/388/EEG) som det hänvisas till i artikel 15 punkt 5 i detta direktiv tolkas på så sätt att de gäller befraktning av såväl fartyg som används på öppna havet och fraktar passagerare mot betalning som fartyg som används för handels-, industri- eller fiskeverksamhet, eller endast befraktning av fartyg som används på öppna havet, varvid, i detta andra fall, bestämmelserna i artikel 22.1 d i lag 1642/1986 har ett vidare tillämpningsområde vad avser den fartygskategori som berörs av befraktningen än den som avses i direktivet?
- 2) Skall det, för att undantag från skatteplikt skall beviljas enligt artikel 15 punkt 8 i direktivet, vara till redaren själv som tjänsterna tillhandahålls eller kan undantag beviljas även om de tillhandahålls en tredje man, under den enda förutsättningen att tillhandahållandet sker för att täcka direkta behov för fartygen i artikel 15 punkt 5, det vill säga sådana fartyg som avses i artikel 15 punkt 4 a och b?
- 3) Är det enligt de gemenskapsrättsliga bestämmelser och principer som reglerar mervärdesskatt tillåtet – och i så fall under vilka förutsättningar – att påföra denna skatt retroaktivt när den skattskyldige under den aktuella perioden inte har övervältrat den på sin avtalspart och följaktligen inte har betalat den till skattemyndigheten på grund av att han genom denna myndighets agerande har varit övertygad om att han inte behövde övervältra denna skatt?

Talan mot Republiken Italien väckt den 22 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-188/04)

(2004/C 168/04)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 22 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av K. Wiedner och G. Bambara, båda i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten (⁽¹⁾), och särskilt enligt artiklarna 3.1 och 11.3, 11.6 och 11.7, genom att organet ANAS SpA har tilldelat bolaget Autostrada Brescia-Verona-Vicenza-Padova p.a. byggnads- och driftskoncession avseende motorvägen "Pedemontana Veneta Ovest" och därvid endast tillämpat ett förhandlat förfarande utan att lämna ett meddelande om upphandling utan att förutsättningarna för detta varit uppfyllda,
- förplikta Republiken Italien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen gör gällande att ANAS tilldelning av byggandet och driften av motorvägen "Pedemontana Veneta Ovest" utan föregående meddelande om upphandling är oförenlig med direktiv 93/37/EEG och särskilt artiklarna 3.1 och 11.3, 11.6 och 11.7 i detta direktiv.

I artikel 3 i direktivet föreskrivs att vissa regler om offentliggörande på gemenskapsnivå skall tillämpas om den upphandlande myndigheten upphandlar ett koncessionsavtal för offentliga bygg- och anläggningsarbeten vars värde motsvarar minst 5 miljoner euro. I artikel 11.3 i direktivet föreskrivs att upphandlande myndigheter som skall upphandla koncessionsavtal skall tillkännage detta i ett meddelande om upphandling vilket, enligt artikel 11.7, skall sändas till Byrån för Europeiska gemenskapernas officiella publikationer.

Eftersom värdet av byggnads- och driftskoncessionsavtalet för motorvägen "Pedemontana Veneta Ovest" uppgick till cirka 350 miljoner euro skulle det ha utgjort föremål för publicering i Europeiska unionens officiella tidning.

(⁽¹⁾) EGT L 199, s. 54.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Special Commissioners av den 29 april 2004 i målet mellan Cadbury Schweppes plc samt Cadbury Schweppes Overseas Ltd och Commissioners of Inland Revenue

(mål C-196/04)

(2004/C 168/05)

Special Commissioners begär genom beslut av den 29 april 2004, vilket inkom till domstolens kansli den 3 maj 2004, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Cadbury Schweppes plc samt

Cadbury Schweppes Overseas Ltd och Commissioners of Inland Revenue beträffande följande frågor:

"Utgör artiklarna 43, 49 och 56 i EG-fördraget hinder för en nationell skattelagstiftning såsom den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen och enligt vilken skatt påförs ett bolag med säte i den medlemsstaten för vinster från ett dotterbolag med säte i en annan medlemsstat där skattesatsen är lägre?"

Talan mot Förbundsrepubliken Tyskland, väckt den 30 april 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission

(mål C-197/04)

(2004/C 168/06)

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av M. Killian Gross, med delgivningsadress i Luxemburg, har den 30 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Förbundsrepubliken Tyskland.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

1. fastställa att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 b i rådets direktiv 95/59/EG (⁽¹⁾) om andra skatter än omsättningsskatter som påverkar förbrukningen av tobaksvaror och artikel 2.1 i rådets direktiv 92/79/EEG (⁽²⁾) av den 19 oktober 1992 om tillnärmning av skatt på cigaretter, genom att tillämpa skattesatsen för finskuren rökto bak avsedd för rullning av cigaretter på tobaksrullar som säljs under namnet "West Single Packs", och
2. förplikta kommissionen att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt kommissionen är tobaksrullar som säljs på den tyska marknaden under benämningen "West Single Packs", vilka konsumenten medelst enkel, icke-industriell hantering kan införa i cigarettpappersrör med filter som säljs separat, cigaretter i den mening som avses i artikel 4.1 b i rådets direktiv 95/59/EG och skall således beskattas som cigaretter.

De tyska bestämmelserna, enligt vilka det föreskrivs att skattesatsen för finskuren rökto bak avsedd för rullning av cigaretter skall tillämpas på "West Single Packs", strider således mot artikel 4.1 i rådets direktiv 95/59/EG och artikel 2.1 i rådets direktiv 92/79/EEG.

(⁽¹⁾) EGT L 291, s. 40.

(⁽²⁾) EGT L 316, s. 8; svensk specialutgåva, område 9, volym 2, s. 87.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 4 maj 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(mål C-198/04)**

(2004/C 168/07)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 4 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av M. Patakia och H. Stovlbaek, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

1. fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt direktiven 89/48/EEG⁽¹⁾ och 92/51/EEG⁽²⁾ och EG-fördraget genom bristfälligt införlivande av dessa direktiv vad gäller yrket som turistguide, och
2. förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I den franska lagstiftningen om yrket som turistguide föreskrivs det inte något förfarandet för erkännande av examensbevis i enlighet med direktiven 89/48/EEG och 92/51/EEG.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 89/48/EEG av den 21 december 1988 om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier (EGT L 19 av den 24.01.1989, s. 16)

⁽²⁾ Rådets direktiv 92/51/EEG av den 18 juni 1992 om en andra generell ordning för erkännande av behörighetsgivande högre utbildning, en ordning som kompletterar den som föreskrivs i direktiv 89/48/EEG (EGT L 209 av den 24.07.1992, s. 25)

Talan mot Konungariket Spanien, väckt den 7 maj 2004 av Europeiska gemenskapernas kommission**(mål C-205/04)**

(2004/C 168/08)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 7 maj 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av G. Rozet, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Konungariket Spanien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 39 i EG-fördraget och artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen⁽¹⁾ genom att inte anta lagbestämmelser i vilka det uttryckligen föreskrivs att tjänster som tidigare har fullgjorts i den offentliga förvaltningen i en annan medlemsstat skall erkännas, i ekonomiskt avseende, i offentlig tjänst i Spanien, och
- förplikta Konungariket Spanien att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Medlemsstaterna är, enligt domstolens rättspraxis, artikel 39 EG och artikel 7 i rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen, skyldiga att beakta tidigare tjänsteår och yrkeserfarenhet som gemenskapsmedborgare har förvärvat i förvaltningen i en annan medlemsstat inför deras tillträde till samt klassificering och fastställande av deras tjänsteår i respektive medlemsstats egen offentliga tjänst. För närvarande finns det inte någon bestämmelse i den spanska rättsordningen genom vilken det säkerställs, med den rättssäkerhet som erfordras, att tjänster som tidigare har fullgjorts i den offentliga förvaltningen i en annan medlemsstat erkänns i ekonomiskt avseende.

⁽¹⁾ EGT L 257, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 33.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

Indelning av domarna på avdelning och den stora avdelningens sammansättning

(2004/C 168/09)

Förstainstansrätten har vid plenumsammanträde den 13 maj 2004, efter att E. Cremona, O. Czúcz, I. Wiszniewska-Białecka, I. Pelikánová, D. Šváby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, I. Labucka och S.S. Papasavvas trätt i tjänst som domare och efter att artikel 10.1 i dess rättegångsregler ändrats den 21 april 2004, beslutat att ändra sitt beslut av den 2 juli 2003 om indelning av domarna på avdelning och den stora avdelningens sammansättning på följande sätt:

Indelning för perioden den 13 maj 2004–31 augusti 2004

Första avdelningen; dömer med tre domare:

B. Vesterdorf, ordförande, P. Mengozzi, M. E. Martins Ribeiro och I. Labucka, domare,

Första avdelningen i utökad sammansättning; dömer med fem domare:

B. Vesterdorf, ordförande, M. Jaeger, P. Mengozzi, M.E. Martins Ribeiro, F. Dehousse och I. Labucka, domare,

Andra avdelningen; dömer med tre domare:

J. Pirrung, avdelningsordförande, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová och S.S. Papasavvas, domare,

Andra avdelningen i utökad sammansättning; dömer med fem domare:

J. Pirrung, avdelningsordförande, A.W.H. Meij, N.J. Forwood, I. Pelikánová, och S.S. Papasavvas, domare,

Tredje avdelningen; dömer med tre domare:

J. Azizi, avdelningsordförande, M. Jaeger, F. Dehousse, E. Cremona och O. Czúcz, domare,

Tredje avdelningen i utökad sammansättning; dömer med fem domare:

J. Azizi, avdelningsordförande, M. Jaeger, F. Dehousse, E. Cremona och O. Czúcz, domare,

Fjärde avdelningen; dömer med tre domare:

H. Legal, avdelningsordförande, V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka och V. Vadapalas, domare,

Fjärde avdelningen i utökad sammansättning; dömer med fem domare:

H. Legal, avdelningsordförande, V. Tiili, M. Vilaras, I. Wiszniewska-Białecka och V. Vadapalas, domare,

Femte avdelningen; dömer med tre domare:

P. Lindh, avdelningsordförande, R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, D. Šváby och K. Jürimäe, domare

Femte avdelningen i utökad sammansättning; dömer med fem domare:

P. Lindh, avdelningsordförande, R. García-Valdecasas, J.D. Cooke, D. Šváby och K. Jürimäe, domare.

Om antalet domare på någon avdelning är högre än det antal domare som avdelningen skall bestå av, när den dömer, enligt artikel 10.1 i förstainstansrättens rättegångsregler skall avdelningsordföranden, när den förberedande rapporten i artikel 52 i rättegångsreglerna framläggs, i turordning för varje mål bestämma vilken eller vilka av domarna, med undantag för referenten, som inte skall delta i avgörandet. Avdelningsordföranden skall därvid beakta den rangordning av avdelningens domare efter ålder i ämbetet som föreskrivs i artikel 6 i förstainstansrättens rättegångsregler.

För perioden den 1 juni 2004–31 augusti 2004 skall den stora avdelningen vara sammansatt av ordföranden B. Vesterdorf, avdelningsordförandena P. Lindh, J. Azizi, J. Pirrung och H. Legal, de domare på den avdelning som i utökad sammansättning skulle ha dömt i målet om detta hade tilldelats en avdelning sammansatt av fem domare, samt fyra andra domare. De sistnämnda skall förstainstansrätten ordförande utse enligt en turordning bland domarna på var och en av de andra avdelningarna enligt den rang efter ålder i ämbetet som dessa domare har på sina respektive avdelningar i enlighet med artikel 6 i förstainstansrättens rättegångsregler.

Beträffande mål där det skriftliga förfarandet har avslutats och förhandling för det muntliga förfarandet har hållits eller utlysts före den 13 maj 2004, skall avdelningarna behålla sin tidigare sammansättning i fråga om muntligt förfarande, överläggning och dom.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 31 mars 2004 av Cargo Partner AG

(mål T-123/04)

(2004/C 168/10)

(Rättegångsspråk: tyska)

Cargo Partner AG, Fischamend (Österrike) har den 31 mars 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av M. Wolner, Rechtsanwalt.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ändra det omtvistade beslutet på så sätt att registrering sker av det sökta varumärket,
- i andra hand återförvisa målet till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Ordmärket "CARGO PARTNER" – Ansökan nr 2697290

Varor eller tjänster: Varor och tjänster som ingår i klass 36 (försäkringsverksamhet) och klass 39 (transport; emballering och förvaring av gods, anordnande av resor)

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens beslut att delvis avslå registreringsansökan avseende tjänsterna transport, emballering och förvaring av gods i klass 39

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet

Grunder: Varumärket har särskiljningsförmåga och kan därför registreras.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) väckt den 1 april 2004 av Develey Holding & Co. Beteiligungs KG

(mål T-129/04)

(2004/C 168/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

Develey Holding & Co. Beteiligungs KG har den 1 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller). Sökanden företräds av advokaterna H.P. Kunz-Hallstein och R. Kunz-Hallstein.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det beslut som andra överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) fattade den 20 januari 2004,
- förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökt gemenskapsvarumärke: Tredimensionellt märke för en plastflaska – Ansökan nr 2579381

Varor eller tjänster: Varor som ingår i klasserna 29, 30 och 32 (bland annat tomatpuré, mjölk och mjölkprodukter, majonnäs, ketchup och fruktdrycker).

Beslut som har överklagats till överklagandenämnden: Granskarens avslag på ansökan om registrering.

Överklagandenämndens beslut: Avslag på överklagandet.

Grunder: Åsidosättande av artikel 74.1 i förordning (EG) nr 40/94⁽¹⁾, åsidosättande av artikel 73 i förordning nr 40/94 på grund av att harmoniseringsbyrån uppgav sig inte vara bunden av tidigare registreringar i medlemsstaterna, åsidosättande av artikel 7.1 i förordning nr 40/94.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3).

André Bonnet har den 2 april 2004 väckt talan mot Europeiska gemenskapernas domstol

(mål T-132/04)

(2004/C 168/12)

(Rättegångsspråk: franska)

André Bonnet, Saint Pierre Vassols (Frankrike), företrädd av Hervé de Lepinau, med delgivningsadress i Luxemburg, har den 2 april 2004 väckt talan mot Europeiska gemenskapernas domstol vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt.

Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara besluten av den 11 februari 2004 och av den 4 mars 2004 samt beslutet att tilldela en annan person den tjänst som var avsedd för honom,
- fastställa att beslutet om anställning av den 4 februari 2004 skall vara giltigt från och med den 1 mars 2004,
- förplikta Europeiska gemenskapernas domstol att till sökanden betala ett skadestånd på 100 000 euro samt 5 000 euro per månad från och med den 1 mars till dess att sökanden påbörjar sin anställning,
- i andra hand, för det fall förstainstansrättens dom inte medför att sökanden erhåller tjänsten, förplikta Europeiska gemenskapernas domstol att till sökanden betala ett belopp om sammanlagt 260 000 euro jämte ränta från och med dagen för denna ansökan,
- i vart fall förplikta Europeiska gemenskapernas domstol att ersätta rättegångskostnaderna,

Grunder och argument:

Sökanden har sökt tjänsten lektor av domar vid kabinettet för domstolens ordförande. Enligt sökanden har han efter ett urvalsförfarande erhållit tjänsten, men han har till följd av de bestridda besluten inte tillåtits tillträda tjänsten.

Till stöd för sin talan har sökanden anfört att chefen för kabinettet inte har behörighet att utse en rättssekreterare vid domstolen. Sökanden har vidare anfört att grundläggande principer har åsidosatts såsom till exempel principen om paritet, motiveringsbrist och ett åsidosättande av rätten till

försvar. Sökanden har även anfört ett åsidosättande av förvärvade rättigheter, av principen om förbud mot retroaktiv tillämpning, principen om rättssäkerhet samt ett åsidosättande av principen om rätten till privatliv och principen om politisk neutralitet. Slutligen har sökanden anfört maktmissbruk.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 8 april 2004 av Kelvin William Stephens

(mål T-139/04)

(2004/C 168/13)

(Rättegångsspråk: franska)

Kelvin William Stephens, Bryssel, har den 8 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Nicolas Lhoëst, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 14 april 2003 i den mån som
 - sökanden inte placerades i lönegrad A6, klass 3 när han anställdes
 - sökandens lönegradsmässiga karriär inte rekonstruerades genom tidigareläggande av sökandens befordran till lönegrad A5 och A4
 - tidpunkten för omklassificeringsbeslutets ikraftträdande vad avser de ekonomiska verkningarna begränsades till den 5 oktober 1995,
- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut av den 15 januari 2004, som meddelades sökanden den 30 januari 2004, att avslå sökandens invändning R/521/03,
- förplikta svaranden att till sökanden utge ersättning som provisoriskt fastställs till 125 000 euro om det visar sig vara omöjligt att rekonstruera sökandens lönegradsmässiga karriär, och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I förevarande tvist har sökanden, som placerades i lönegrad A7, klass 3, vid rekryteringen i oktober 1985, invänt mot tillsättningsmyndighetens beslut att inte revidera hans lönegrad och placera honom i lönegrad A6, klass 1, istället för i lönegrad A6, klass 3, att inte rekonstruera sökandens karriär och att begränsa tidpunkten för ikrafträdandet av omklassificeringsbeslutet till den 5 oktober 1995.

Sökanden har till stöd för sina yrkanden åberopat samma grunder som har åberopats av sökanden i mål T-125/04, Rouseaux mot kommissionen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 14 april 2004 av Cargill B.V.

(mål T-142/04)

(2004/C 168/14)

(Rättegångsspråk: nederländska)

Cargill B.V., Haag, (Nederländerna) har den 14 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av H.J. Bronkhorst och J.F. van Nouhuys.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

I. ogiltigförklara kommissionens till sökanden riktade beslut av den 5 januari 2004, och

II. förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har ifrågasatt kommissionens beslut att det i ett visst fall inte var befogat att efterskänka importavgifter. Detta beslut fattades efter att domstolen ogiltigförklarat kommissionens beslut K/2000/485 slutlig genom dom i mål C-156/00, Konungariket Nederländerna mot kommissionen.⁽¹⁾

Sökanden importerade majs till EG i enlighet med förordningen om förfarandet för aktiv förädling. Syftet var att bearbeta majsen till glukos, och att därefter återexportera denna. Sökanden hade i detta avseende nödvändiga tillstånd för likvärdig ersättning. I det ifrågasatta beslutet slog kommissionen fast att den glukos som exporterades inte erhållits endast från majs, utan även från vete som härrörde från marknaden inom gemenskapen. De nederländska myndigheterna uppbar importavgifter avseende detta vete. I det ifrågasatta beslutet avlog kommissionen en begäran om efterskänkning av denna skuld.

Till stöd för sin talan har sökanden först och främst hävdad att rätten till försvar åsidosatts. Sökanden har närmare bestämt anfört att rätten att yttra sig och rätten till illgång till handlingarna i ärendet åsidosatts.

Sökanden har vidare gjort gällande åsidosättande av artikel 13 i förordning nr 1430/79⁽²⁾ om återbetalning eller eftergift av import eller exportavgifter, artikel 239 i förordning 2913/92⁽³⁾ om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen och av artiklarna 905–909 i förordning nr 2454/93⁽⁴⁾ om tillämpningsföreskrifter för förordning nr 2913/92. Sökanden har även hävdad att motiveringsskyldigheten enligt artikel 253 EG åsidosatts.

Sökanden har hävdad att kommissionen felaktigt fastslagit att sökanden visat uppenbar oaktsamhet med avseende på efterlevnaden av villkoren för aktiv förädling. Enligt sökanden hade den glukos som var avsedd för export och som tillverkats av vete och majs samma karakteristika som glukos tillverkad av majs. Sökanden har vidare hävdad att båda varorna hör under samma KN-nummer. Sökanden har gjort gällande att den endast kan klandras för att ha exporterat delvis efter utgången av den sexmånadersperiod som angavs i tillståndet.

Sökanden har slutligen hävdad att proportionalitetsprincipen åsidosatts.

⁽¹⁾ Domstolens dom av den 13 mars 2003 i mål C-156/00, Nederländerna mot kommissionen, REG 2003, s. I-2527.

⁽²⁾ Rådets förordning (EEG) nr 1430/79 av den 2 juli 1979 om återbetalning eller eftergift av import eller exportavgifter (EGT L 175, s. 1).

⁽³⁾ Rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4).

⁽⁴⁾ Kommissionens förordning (EEG) nr 2454/93 av den 2 juli 1993 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 2913/92 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 253, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 10, s. 1).

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 april 2004 av Télévision Française 1 SA.

(mål T-144/04)

(2004/C 168/15)

(Rättegångsspråk: franska)

Télévision Française 1 SA, Boulogne (Frankrike) har den 13 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Jean-Paul Hordies, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut av den 10 december 2003 nr K(2003)4497 slutlig angående statligt stöd som Frankrike genomfört till förmån för France 2 och France 3 mellan 1988 och 1994, i den mån som kommissionen förklarat dessa stöd förenliga med den gemensamma marknaden enligt artikel 86.2 i fördraget, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Efter klagomål från klaganden beslöt kommissionen att inleda det formella prövningsförfarande som föreskrivs i artikel 88.2 EG av de investeringssubventioner och de kapitaltillskott som de franska TV-kanalerna "France 2" och "France 3" mottog mellan 1988 och 1994. Genom det ifrågasatta beslutet fann kommissionen att dessa åtgärder utgjorde statligt stöd i den mening som avses i artikel 87 EG men att de var förenliga med EG-fördraget enligt artikel 86.2.

Som första grund hävdar sökanden att de ifrågasatta beslutet innehåller en felaktig motivering och att artikel 86.2 EG och bestämmelserna om statligt stöd har åsidosatts. Sökanden ifrågasätter kommissionens slutsats att de två aktuella kanalernas sändningar motsvarade sådana allmännyttiga tjänster som avses i artikel 86.2 och påpekar att dess egna sändningar är nästan identiska utan att anses vara allmännyttiga. Sökanden ifrågasätter även den ekonomiska analys av dessa stöd som kommissionen har gjort i det ifrågasatta beslutet.

Som andra grund gör sökanden gällande att kommissionen har tillämpat direktiv 80/723 (¹) på ett felaktigt sätt när den fann att detta inte är tillämpligt på statliga kanalers verksamhet avseende radio- och sändningar före år 2000. Med samma stöd åberopar sökanden att protokollet om systemet för radio och TV i allmänhetens tjänst i medlemsstaterna, som bilagts EG-fördraget, inte har tillämpats på korrekt sätt.

(¹) Kommissionens direktiv 80/723/EEG av den 25 juni 1980 om insyn i de finansiella förbindelserna mellan medlemsstater och offentliga företag Europeiska gemenskapernas officiella tidning nr L 195, 29/07/1980 s. 35–37

Talan mot Europaparlamentet, väckt den 20 april 2004 av Koldo Gorostiaga Atxalandabaso

(mål T-146/04)

(2004/C 168/16)

(Rättegångsspråk: franska)

Koldo Gorostiaga Atxalandabaso, Saint Pierre d'Irube (Frankrike), har den 20 april 2004 väckt talan vid Europeiska

gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten Didier Rouget.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets beslut av den 24 februari 2004 att hålla inne en del av den ersättning som skall betalas till sökanden, tills dennes påstådda skuld till parlamentet betalas, och
- förplikta svaranden att bära sina och ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

I det ifrågasatta beslutet har Europaparlamentet bedömt att, eftersom det saknas verifikationer över hur ledamöternas olika ersättningar använts, är sökanden, en ledamot, återbetalningskyldig för en summa på 118 360,18 euro och det har således hållit inne en del av dessa ersättningar.

Sökanden ifrågasätter detta beslut och gör gällande att parlamentet har åsidosatt bestämmelserna för kostnadsersättning och andra ersättningar till Europaparlamentets ledamöter, bland annat genom att det fattats av parlamentets generalsekreterare och inte av parlamentets presidium såsom föreskrivs i artikel 27 i nämnda bestämmelser. Sökanden hävdar dessutom att det ifrågasatta beslutet strider mot objektivitetsprincipen, principen om opartiskhet, likhetsprincipen, principen om förbud mot diskriminering samt den kontradiktoriska principen och rätten till försvar. Han hävdar även att det ifrågasatta beslutet inte är tillräckligt motiverat och att det utgör ett maktmissbruk genom att det fattats uteslutande i politiskt syfte. Slutligen åberopar sökanden att parlamentet gjort en uppenbart felaktig bedömning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2004 av Brian M. Ross

(mål T-147/04)

(2004/C 168/17)

(Rättegångsspråk: franska)

Brian M. Ross, Morpeth (Förenade kungariket), har den 23 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Eric Boigelot.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet av den 31 mars 2003 om fastställelse av rapporten om sökandens karriärutveckling för år 2001–2002
- ogiltigförklara nämnda rapport,
- ogiltigförklara det underförstådda beslutet att ogilla sökandens överklagande, som väcktes den 24 september 2002 (R/562/03) och i vilket det förs talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta sökanden för den ideella skada han har lidit med skäligen (ex aequo et bono) 10 000 euro, med förbehåll för att detta belopp kan komma att justeras under förfarandets gång,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande ett åsidosättande av såväl artiklarna 25 andra stycket, 26 och 43 i tjänsteföreskrifterna som de allmänna tillämpningsföreskrifterna för artikel 43 som kommissionen antog den 26 april 2002. Sökanden gör även gällande att det har förekommit maktmissbruk samt åsidosättande av allmänna rättsprinciper, såsom rätten till försvar, principen om god förvaltningssed och likabehandlingsprincipen, liksom en uppenbart oriktig bedömning.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 april 2004 av Imre Czigany, Isabel Alves, Georgette Henningsen och Michel Lucas

(mål T-149/04)

(2004/C 168/18)

(Rättegångsspråk: franska)

Imre Czigany, Rhode St. Genèse (Belgien), Isabel Alves, Luxemburg, Georgette Henningsen, Bryssel och Michel Lucas, Bryssel, har den 26 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökandena företräds av advokaterna Gilles Bounéou och Frédéric Frabetti, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara utvärderingen för år 2001–2002 i den mån den avser sökandena,
- i andra hand, ogiltigförklara rapporterna om karriärutveckling avseende sökandena (REC/CDR) för perioden den 1 juli 2001 till den 31 december 2002,

- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandenas grunder och huvudargument i förevarande mål motsvarar dem som anförs i målen T-43/04 och T-47/04.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 16 april 2004 av Bernard Nonat

(mål T-151/04)

(2004/C 168/19)

(Rättegångsspråk: franska)

Bernard Nonat har den 16 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet om slutlig fastställelse av sökandens karriärutvecklingsrapport för perioden från den 1 juli till den 1 december 2002,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden bestrider sin karriärutvecklingsrapport för perioden mellan den 1 juli och den 31 december 2002.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden gällande

- åsidosättande av motiveringskyldigheten,
- åsidosättande av artikel 43 i tjänsteföreskrifterna, samt av de övergångsbestämmelser som är tillämpliga på bedömningsförfarandet år 2001–2002,
- åsidosättande av artikel 5.5 c i de allmänna tillämpningsföreskrifterna för artikel 43 i tjänsteföreskrifterna,
- en uppenbart felaktig bedömning,
- åsidosättande av principen om likabehandling och icke-diskrimineringsprincipen,
- bristande samstämmighet mellan de kommentarer som getts och de givna betygen.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 23 april 2004 av Ferriere Nord spa

(mål T-153/04)

(2004/C 168/20)

(Rättegångsspråk: italienska)

Ferriere Nord spa har den 23 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Wilma Viscardini och Gabriele Donà.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- med stöd av artikel 230 EG ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas kommissions beslut i det rekommenderade brevet BUDG/C-5/DS (D2004) / 51138 av den 5 februari 2004, som sökanden mottagit den 13 februari 2004 och i fax BUDG/C-05/DS (D2004) 53883, som sökanden mottagit den 13 april 2004, genom vilka sökanden har anmodats att erlägga 564 402,26 euro respektive 341 932,32 euro inom ramen för ärende IV/31.553 – elsvetsat metallnät,
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden gör till stöd för sin talan gällande att ovannämnda beslut, vilka fattats för att verkställa kommissionens beslut av den 2 augusti 1989 (genom vilket sökanden ålades böter på 320 000 ecu för att ha åsidosatt artikel 85.1 i EEG-fördraget), är rättsstridiga, eftersom preskriptionstiden enligt artikel 4 i rådets förordning nr 2988/74 om preskriptionstider i fråga om förfaranden och verkställande av påföljder enligt Europeiska ekonomiska gemenskapens transport- och konkurrensregler⁽¹⁾ löpt ut. Sökanden anför närmare bestämt följande:

- Kommissionens beslut av den 2 augusti 1989 blev slutligt genom domstolens dom av den 17 juli 1997 och det är således från detta datum som den femåriga preskriptionstiden enligt artikel 4 i förordning nr 2988/74 börjar löpa.
- Preskriptionstiden avbröts genom kommissionens skrivelse av den 11 september 1997, som delgavs sökanden den 18 september 1997, vilket innebar att en ny femårig preskriptionstid började löpa (i enlighet med artikel 5 i förordning nr 2988/74).
- Kommissionen borde följaktligen ha verkställt beslutet om åläggande av böter före den 11 september 2002 eller senast före den 18 september 2002.
- De ifrågasatta besluten har emellertid fattats den 5 februari 2004 (mottogs av sökanden den 13 februari 2004) och den 13 april 2004 (mottogs av sökanden via fax den 13 april 2004).

- Kommissionens befogenhet att driva in bötesbeloppet i dess beslut av den 2 augusti 1989 är således preskriberad.

⁽¹⁾ EGT L 319, 29.11.1974, s. 1; svensk specialutgåva, område 8, volym 1, s. 48.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 22 april 2004 av Daniel Bauwens

(mål T-154/04)

(2004/C 168/21)

(Rättegångsspråk: franska)

Daniel Bauwens, Bryssel, har den 22 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, delgivningsadress: Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet att avsluta förfarandet för upprättande av sökandens karriärutvecklingsrapport avseende perioden den 1 juli 2001 till den 31 december 2002 och att avslå hans ansökan om anhängiggörande vid den partsammansatta utvärderingskommittén,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har ansökt om att hans karriärutvecklingsrapport, såsom den godkändes av utvärderaren, skall anhängiggöras vid den partsammansatta utvärderingskommittén. Eftersom sökandens ansökan inkom efter utgången av den tidsfrist på fem arbetsdagar som faststälts i de allmänna bestämmelserna för genomförandet av artikel 43 och 45 i tjänsteföreskrifterna, vilka antogs av svaranden, bedömdes ansökan vara försenad.

Sökanden har ifrågasatt avslagsbeslutet och beslutet att slutgiltigt fastställa rapporten. Sökanden har gjort gällande att tidsfristen på fem arbetsdagar i enlighet med fotnoten i artikel 7 i de allmänna bestämmelserna borde ha skjutits upp eftersom sökanden påbörjade en två veckor lång semester dagen efter utvärderarens slutgiltiga godkännande. Sökanden har också åberopat en uppenbart oriktig bedömning samt åsidosättande av principerna om god förvaltning, god förvaltningssed och likabehandling.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 22 april 2004 av Joël De Bry

(mål T-157/04)

(2004/C 168/22)

(Rättegångsspråk: franska)

Joël De Bry, Woluwe-St-Lambert (Belgien) har den 22 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara beslutet att fastställa hans betygsrapport avseende tiden mellan den 1 juli till den 31 december 2002,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden har till stöd för sin talan först och främst anfört att han bedömts av en person med samma lönegrad som honom själv och som konkurrerade med honom om en befordran. Enligt sökanden har detta givit upphov till en intressekonflikt hos den som bedömde honom. Denne upplyste i strid med artikel 14 i tjänsteföreskrifterna inte tillsättningsmyndigheten om detta förhållande.

Sökanden har därefter gjort gällande att bedömningen i den ifrågasatta rapporten inte överensstämmer med de betyg han fått. Han har även åberopat att motiveringsskyldigheten och rätten till försvar åsidosatts i samband med en anmärkning från den som skall godkänna betygen med innebörden att sökanden påstods inte iakta normal arbetstid.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 26 april 2004 av Gerasimos Potamianos

(mål T-160/04)

(2004/C 168/23)

(Rättegångsspråk: franska)

Gerasimos Potamianos, Grimbergen (Belgien), har den 26 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden

företräds av advokaterna Sébastien Orlandi, Albert Coolen, Jean-Noël Louis och Etienne Marchal.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättnings- och anställningsmyndighetens beslut att inte förlänga sökandens avtal om tillfällig anställning,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden bestrider tillsättnings- och anställningsmyndighetens beslut att inte förlänga hans avtal om tillfällig anställning.

I detta hänseende preciseras att det omtvistade beslutet endast grundas på de riktlinjer som gäller vid GD RTD i fråga om begränsning av tillfällig personals tjänstgöring. Dessa begränsningar leder till att alla övriga anställda som har tjänstgjort mer än sex år för kommissionen undantas från rekrytering, eftersom deras tjänstetid är längre än vad som tillåts för de övriga anställda som är behöriga att söka anställning.

Enligt sökanden strider denna begränsning mot artikel 12.1 i anställningsvillkoren för övriga anställda vilken föreskriver att anställning av tillfällig personal skall vara inriktad på att de som tjänstgör vid institutionen har högsta kompetens, prestationsförmåga och oberoende ställning. Begränsningen strider även mot GD ADMINS beslut att godkänna en kortare förlängning av anställningsavtalen för tillfälligt anställda 2b (driftsbudget) eller 2d (forskningsbudget) till och med den 30 april 2004.

Till stöd för sina yrkanden gör sökanden dessutom gällande åsidosättande av icke-diskrimineringsprincipen samt maktmissbruk.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission, väckt den 26 april 2004 av Gregorio Valero Jordana

(mål T-161/04)

(2004/C 168/24)

(Rättegångsspråk: spanska)

Gregorio Valero Jordana, Bryssel (Belgien), har den 26 april 2004 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Massimo Merola.

Sökandena yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 10 februari 2003 att inte uppta sökanden på reservlistan för det allmänna uttagningsprovet A7/A6 KOM/A/637 och de individuella besluten om tillsättning av tjänstemän i lönegrad A6 från och med den 5 oktober 1995, och
- förplikta Europeiska gemenskapernas kommission att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden i förevarande förfarande invänder mot svarandens beslut att inte uppta sökanden på reservlistan för det allmänna uttagningsprovet A 7/A 6 KOM/A/637, samt de individuella besluten om tillsättning av tjänstemän i lönegrad A 6 från och med den 5 oktober 1995.

Sökandena hävdar till stöd för sin talan för det första att undantaget i artikel 4.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ⁽¹⁾ felaktigt har åkallats. Nämnade undantag avser skyddet för den enskildes privatliv och integritet, i synnerhet i

enlighet med gemenskapslagstiftningen om skydd av personuppgifter. Det anges i detta avseende att ett utlämnande av begärda handlingar inte kan vara till men för privatlivet för de personer som förekommer i dessa handlingar, eftersom egenheten av offentliganställd tjänsteman inte omfattas av privatlivet.

För det fall de individuella besluten om tillsättning av tjänstemän inom gemenskapsinstitutionerna är offentliga skall i andra hand även artikel 5 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter ⁽²⁾ anses ha åsidosatts.

Sökanden åberopar också ett åsidosättande motiveringsskyldigheten och ett åsidosättande av principen om god förvaltningssed.

⁽¹⁾ EGT L 145, s. 43, 31.5.2001.

⁽²⁾ EGT L 8, s. 1, 12.1.2001.

III

(Upplysningar)

(2004/C 168/25)

Domstolens senaste offentliggörande i Europeiska unionens officiella tidning

EUT C 156, 12.6.2004

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 146, 29.5.2004

EUT C 106, 30.4.2004

EUT C 94, 17.4.2004

EUT C 85, 3.4.2004

EUT C 71, 20.3.2004

EUT C 59, 6.3.2004

Dessa texter är tillgängliga på:

EUR-Lex: <http://europa.eu.int/eur-lex>

CELEX: <http://europa.eu.int/celex>
